

τὸ εὐρίκαμεν Γραμμένον εἰς ἓνα ⁷/φύλλον ὡσὰν Πρωτεστάτιον³, τὸ ὁποῖον προσφωνεῖ πρ(ὸς) ⁸/ τοὺς Προεστοὺς τῆς Τιμίας Κομπάνιας εἰς τοῦτον τὸν τρόπον.

⁹/ Ἐντιμότατοι, Χρησιμώτατοι Πραγματευταί, ¹⁰/ κὺρ Στάθη, κὺρ Θόδη, κὺρ Σα-¹¹/ούλη {Ιωάννου}<Στράτου>.

¹²/ Ἐχει ὁ Κώδικας τῆς Κομπανίας μας μὲ τὴν ὁλότῃ ¹³/ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔως τὸ τέλος φύλλα 185 καθὼς ¹⁴/ τὰ ἔχουν σημαδεμένα ἀραδικῶς μὲ ἄμπακον, ¹⁵/ καὶ διὰ τὴν εὐρίσκονται μόνον φύλλα 179. ὥστε λεί-¹⁶/πονται φύλλα 6. Λοιπὸν ὅποι(ος) τὰ εὐγαλεν, ἢ τὰ ἔσχι-¹⁷/σεν, ἢ τὰ ἔκοψεν, νὰ ἔχη νὰ δίδῃ λόγον εἰς τὸ φοβε-¹⁸/ρὸν Κριτήριον τοῦ Μεγάλου Θεοῦ, ἀνίσως καὶ δὲν τὸ ¹⁹/ φανερῶσι παρῶρησίᾳ, διατὶ ἀράδα τὰ ἔκοψε χωρὶς ²⁰/ εἰδήσιν τῆς Κοινοῦτ(ος).

// Καὶ νὰ τὸ ἡξεύρῃ πᾶς ἓνας, ποῖα φύλλα εἶναι εὐγαλ-²/μένα ἤτοι κομμέ-να, καὶ λείπονται, ἐν πρώτοις ³/ λείπει τὸ 20. φύλλον, ἔπειτα τὸ 25. τὸ 27. ⁴/ τὸ 44. τὸ 59. τὸ 85. καὶ τὸ 86⁴.

1. Ἡ χρονολογία αὐτὴ εἶναι πιθανότερη, διότι μετὰ 1698 καὶ 1701 ἦταν προε-στός ὁ πρῶτος, ὁ Στάθης Μίχου Σαφραντζής, καὶ πάρεδροι ὁ Θόδης Στάμου καὶ ὁ Σαούλης Στράτου (BAR mss. gr. 976, φ 34v), πρὸς τοὺς οὗτοι γίνεται ἡ καταγγελία.
2. Εἶναι ὁ κ. BAR mss. gr. 975.
3. Δηλαδή, γραμμένο σὲ λυτὸ φύλλο, σὺν ἀγωγῇ –«μηνυτήρια ἀναφορά» θὰ λέγαμε σήμερον.
4. Ἡ ἀρίθμηση κατὰ φύλλο (ὄχι σελίδα) εἶναι τοῦ ἀρχικοῦ συντάκτη τοῦ «πα-λαιού» κώδικα, Πάνου Ἰωάννου (1652).

I/9

1745/I/–

976/φ 178r

χ. Ἰωάννη Αδάμη

Πρακτικό. Δωρεὰ στὸν ναὸ τῆς Κ «διὰ μνημόσυνον».

⁵/ Ὑπόμνημα κδ'.

⁶/ Σημειώνομεν καὶ τοῦτο, ὡσὰν ἄξιον μνήμης, τὸ ⁷/ πῶς ὁ ἐντιμότατ(ος) κὺρ Κωνστας Στεφάνου Βηλα-⁸/ράς, ἐξ ἰδίας προαιρέσεως εὐτρέπισεν ἓνα Εὐ-⁹/αγγέλιον ἀργυροχρυσωμένον, καὶ τὸ ἀφιέρωσεν ¹⁰/ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Ῥωμαίων Πραγματευτῶν τοῦ ¹¹/ Σιμπινίου, διὰ μνημόσυνόντου αἰώνιον, τοῦ ὁποῖου ¹²/ ἡ Ἐπιγραφὴ οὕτως ἔχ(ει):

¹³/ Τοῦτο τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον εὐτρέπισθη ἰδίᾳ δα-¹⁴/πάνῃ τοῦ Δούλου τοῦ Θεοῦ Κωνστα Στεφάνου τοῦ ¹⁵/ ἐξ Ἰωαννίνων, καὶ ἀφιερῶδῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ

τῶν ἐν ¹⁶ / Σιμπινίῳ Ῥωμαίων Πραγματευτῶν, διὰ μνημόσυ-¹⁷ / νον αὐτοῦ καὶ τῶν Γονέων. Ἐν ᾿Ετει Χριστοῦ 1745.

¹⁸ /

Μηνί Ἰαννουαρίῳ ÷

I/10

1747-1750/-/-

976/φ 178v

χ. Ιωάννη Αδάμη

Σύντομο χρονικό. Καταδίκη μελών της Κ για κιβδηλεία από τρανσυλθανικό δικαστήριο. Αθωωτική απόφαση δευτεροβαθμίου δικαστηρίου. Αποτελέσματα.

//

Ἵπόμνημα κε'.

² / Δὲν εἶναι ἀπαίσιον καὶ τοῦτο νὰ γραφῇ μέσα εἰς τὸν ³ / Κώδικάμας, τὸ ὅτι ἐπάθαμεν μερικοὶ ἀπ' ἀνάμε-⁴ / σόν μας, δηλαδὴ ὁ Κῶστας Στεφάνου, καὶ Διαμαντῆς ⁵ / Χρήστου, καὶ Γιάννης Μαυρουδῆ, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς, ⁶ / ἀρέστια καὶ φυλακαῖς, καὶ βουλλώματα τῶν κονακίων, ⁷ / καὶ τῶν μπολτιῶν, ἀνιλεῶς καὶ ἀποτόμως, διὰ μέσου τοῦ ⁸ / τότε κυριευόντ(ος) Ἵνσπεκτώρου Τούμα, ἐν ᾿Ετει 1747. ⁹ / καὶ ἐξῆς, διὰ κάποιον Πραιβαρικάτζιον τῆς Μονέδας ¹⁰ / δι' ἣν αἰτίαν ἐπέμφθη Πρεσβευτῆς εἰς Βιένναν, πρ(ὸς) ¹¹ / τὴν Ὑψηλοτάτην Κούρτην, τῆς νῦν βασιλευούσης Αὐγούστης, ¹² / κυρίας κυρίας Μαρίας Θηρέζιας, Αὐθέντρας καὶ Δε-¹³ / σποίνης ἱλαστικωτάτης, ὁ ἐλάχιστ(ος) Γιαννάκης Ἀδα-¹⁴ / μόπουλ(ος)¹, ἐπικαλούμεν(ος) τὸ Ἔλε(ος) τῆς Ἱερᾶς Βασι-¹⁵ / λείας, ἔνθα μετὰ πολλῶν ἐξόδων τῆς κοινότητ(ος), ¹⁶ / ἔδαπανίσθησαν γὰρ ὑπὲρ τὰς τρεῖς χιλιάδας φλορίν-¹⁷ / τζια, καὶ μόλις ἐχαρίσθη τὸ Ἔλε(ος) εὐμενέστατα, καὶ ¹⁸ / ἀπεδόθησαν ὀπίσω τὰ παρμένα ἄσπρα, καὶ ἀπολύθη-¹⁹ / καν τὰ Πράγματα τῶν πιασμένων, καὶ τὰ κονακιάτους ²⁰ / καὶ μπόλτια, καὶ τὸ Μπирσάγκοτους τελείως ἐσυγχωρέθη, ²¹ / μὲ ἀργοπορίαν σχεδὸν τριῶν χρονῶν. Συνέβη δέ τοῦ-²² / το ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ προδοσίας τινῶν κακοτρόπων καὶ δι-²³ / εστραμμένων, οἵτινες ἕως τέλους κατασχυνθέντες, καὶ ²⁴ / τὴν ἔμφυτόντους κακίαν συχνεύοντες, οἱ μὲν ἀπώλωντο, ²⁵ / οἱ δὲ καὶ ἐκ τῶν ὀρίων ἐξώσθησαν. ÷

Εἶχε ἀσκηθεῖ προσφυγὴ στὴν Αὐλικὴ Καγκελλαρία τῆς Τρανσυλθανίας στὴ Βιέννη ἀπὸ τα καταδικασθέντα μέλη τῆς Κ κατὰ τῆς αποφάσεως τοῦ Θησαυροφυλακίου, το ὁποῖο εἶχε κρίνει τὴν υπόθεσιν σὲ α' βαθμό². Ἡ καταδίκη τους θὰ εἶχε δυσμενεῖς οικονομικὲς επιπτώσεις σὲ ὅλα τα μέλη τῆς Κ³, ιδίως στὶς σχέσεις τους με τὸν σαξονικὸν Δῆμον τοῦ Σιμπίου καὶ με τὶς αὐστριακὲς Ἀρχές.

